

UČITELJSKI T O V A R Š.

List za šolo in dom.

Izhaja 1. in 15. dne vsakega meseca, in velja za celo leto 2 gold. 50 kr.,
za pol leta 1 gold. 30 kr.

Tečaj VII. V Ljubljani 1. septembra 1867. List 17.

TRAJE RODOVINCI.

Cvetica.

Sem cvetka prijetna,
Me vsak ima rad,
Deklica veselo
Me v venec gre brat.

Mladeneč me devlje
V šopek za klobuk,
O meni prepeva
Tud' starček in vnuk.

Oblečena krasno
Tud' lépo duhtim,
Z lepoto in duhom
Na daleč slovim.

Sej ni je od mene
Nobene stvari,
Da toljko imela
Bi krasnih darí.

Drevo.

Oj, cvetka počasi,
Ne bahaj se zló,
Pa morda pri tebi
Kaj zerna ne bo!

Zares, da prav malo
Rodim jaz cvetú,
Alj koljko pa dajem
Jeseni sadú!

Tam v vertu in v logu
Ponosno stojim,
In vsakemu prave
Dobrote delim.

Pri meni prepeva
Rod tičji lepó,
Pri meni počiva
Popotnik sladkó.

Zelenjad.

Zadosti je hvale
Od vaji obeh —
Če vaji pogledam,
Zmaguje me smeh.

Cvetična lepota
Se koj izkađi,
Od krasnega cvetja
Kmal' duha več ni.

In drevce hvaležno
Se kaže kasnó,
Kdo čakal dobička
Bi dolgo takó?

Drugače koristna
Semi jaz, zelenjad,
Sem dobra poletu,
Jeseni, pomlad.

Cvetica.

Ti sestra si čudna,
 Alj sanjaš, noriš,
 Da sama v naravi
 Naj bolje sloviš?

Zelenjad.

Kar stvarnik mi daje,
 To sem in imám,
 Ta piškav je oreh,
 Kdor hvali se sam.

Drevo.

Ti sestra si naša,
 Ti prav govoriš,
 Postregla ti bova,
 Povej, kaj želiš?

Zelenjad.

Med vama pohlevno
 Pri tleh naj čepim,
 In z vamo dozdevno
 Naj blagor delim!

Drevo in cvetica.

Pozdravljena bodi,
 Prav dobro došla!
 Prijaznost v tovarštvu
 Naj vsem nam veljá!

P. Cebin.

Izreja. *)

(Napisal *Ivan Tomšič*.)

(Dalje.)

Naj večja napaka pri vzrejanji, ktera mesto da bi človeka napeljevala k blaženosti, napeljuje ga le prevečkrat v nevsahljivi vir ubožstva, je nenaravna pot in zgrešljivost naravnih pravil in zakonov pri izobraževanju človeškega duha. Zakon, ktereга se derži narava pri vravnovanji in obrazovanji svojih del, je počasno napeljevanje k popolni doveršitvi. Le po tej poti vstvarja narava ona čuda, nad kterimi je roka božja očitna in ktera človeški duh občuduje z nekim svetim stermenjem in zavzetjem. Pri razvijanji živečih stvari se derži narava nekega trdnega reda, brez ktereга jih ne bi nikoli popolnoma izversila. Tako n. pr. sledi pri rastlinah za korenino naj pred steblo, potem perje, cvetje in naposled še le sad. Pri razvijanji dušnih moči začenja narava naj pred z vnanjimi čutili; za temi nasledvajo notranja čutila in domišljija; potem še le se izbuja um ali razum in naposled še le pamet. Tega naravnega reda nam ne pričuje samo opazo-

*) Ker se je v tem spisu zadnjič nekaj pomot vrinilo, prosim naj bi jih častiti bravci tako le popravili: na str. 229. „Uč. Tov.“ v 3. versti od spodej naj se bere: do kterih, mesto: po kterih; na str. 230. v 12. versti od zgoraj: ednino, mesto: edino; v 2. versti od spodej: zmožnost, mesto: zmocnost; na str. 231. v 3. versti od zgoraj naj se stavi pika (.), mesto: (?). V prvi opazki pod *) naj se bere: nisi eam exerceas; v drugi pa: alitur, mesto: abitur.